

Tzav "Draag op"

Leviticus 6:1-8:36

Jeremia 7:21-8:3; 9:22-23

1Samuel 25-27

Lucas 4-6

Een Kleed gepast voor Koning

Wat een schouwspel moet die eerste dag zijn geweest. Al de gewaden voor de priesters moesten tot in de precieze details genaaid zijn. Elk onderdeel was in de juiste volgorde klaargelegd voor de priesters en voor de Hogepriester. Ieder van hen moet met een gevoel van ontzag naar die gewaden, die ze op het punt stonden aan te trekken hebben staan kijken. Ze gingen een positie innemen waarvan ze wisten dat ze die niet waardig waren. Zij waren degenen die voor de Almachtige zouden staan en de offergaven voor het volk zouden offeren.

Ik kan me voorstellen dat er die dag een sterke sfeer van nederigheid in de lucht hing. Vooral Aaron moet met tranen in de ogen hebben gestaan, toen hem de gewaden werden aangedaan. Als hij keek naar de ambtsgewaden, de turban, de ephod en vooral de urim en de tummim, moet hij zich zo onwaardig voor deze grote eer gevoeld hebben. Gedachten aan het gouden kalf flitsten door zijn hoofd. Gedachten aan zijn eigen menselijkheid maakten dat hij van vrees beefde. Hij voelde zich zo onwaardig voor deze hoge roeping. Hij voelde zich, wel, zo menselijk.

Het was niet eerder dan wanneer het dier geslacht was en de druppels van het dierlijk bloed op zijn oor, duim en zijn teen waren aangebracht dat hij zich waardig begon te voelen. Het was geen waardigheid die vanuit zichzelf kwam, het was iets dat hij niet kon verklaren. Het bloed, daar was een warmte in die surrealistisch was. Het was niet zozeer een warmte die hij aan de buitenkant voelde, maar het leek te warmen van binnenuit. Het leek alsof het bloed dat op zijn oor, duim en teen was aangebracht op één of andere manier geappliqueerd was op zijn hart, op zijn ziel, op zijn wezen. Ergens begreep Aaron dat het bloed geen doel op zichzelf was, maar dat het verwees naar iets of iemand dat hij niet helemaal begreep. Hij voelde zich anders. Het kalf, zijn zonde uit het verleden was nu niet het middelpunt. In feite, toen het bloed werd aangebracht leken deze dingen weggewassen te zijn.

Aaron voelde iets anders terwijl hij omlaag keek naar de kleden en de ephod. Het leek alsof hij wist hoe zijn schaduw zich zou voelen als die kon voelen. Het was alsof hij het gewaad niet werkelijk droeg, alsof hij het enkel met zijn lichaam omhoog hield tot iemand anders, die werkelijk waardig was het zou dragen.

Aaron zou die dag het gewaad op zijn lichaam dragen, doch hij zou nooit in staat zijn om volledig de functie van de Hogepriester te vervullen. Hij zou die plaats enkel innemen tot de Waardige zou komen. Ene die niet in het bloed van een ram zou vertrouwen om Hem waardig te maken, maar die Zijn eigen bloed zou vergieten, puur bloed, om te proclameren dat Hij waardig is om de positie van de ware Hogepriester in te nemen.

Yeshua heeft vandaag Zijn bloed vergoten. Hij heeft de positie van Hogepriester ingenomen, doch naar ons beste weten heeft Hij nooit de gewaden aangedaan. Hij is niet gezeten in Zijn rechtmatige plaats in het Heilige der Heiligen. Nog niet! Alsjeblief, begrijp me niet verkeerd, de Schrift is duidelijk dat Hij in de hemelen gezeten is, maar er is nog een plaats in Jeruzalem waar Hem nooit Zijn rechtmatige positie gegeven werd. Hij stierf op een terechtstellingpaal met de woorden "Koning der Joden" geschreven op een bord boven Zijn hoofd, maar op een dag zal Hij terugkeren, om op een troon te zitten en Zijn rechtmatige gewaden te dragen en om De Koning over heel de aarde te zijn.

Ik vraag me af of de gewaden die Aaron droeg door de jaren bewaard zijn gebleven. Ik vraag me af of Aaron en Yeshua dezelfde maat kleed droegen? Ik vraag me af of in de Dagen van de Messias, als Hij vanuit Jeruzalem zal heersen en regeren, Hij dit zal doen als de rechtmatige eigenaar van de kleden die in werkelijkheid voor Hem waren gemaakt, maar die iemand anders tijdelijk mocht dragen? Aaron droeg de kleden als een priester, maar enkel als een priester. David zou later de kleren van een koning dragen, maar enkel als een koning. Gedurende duizend jaar en tot in de eeuwigheid zal Yeshua één kleed dragen, maar zal Hij beide rollen vervullen, de rol van De Priester en De Koning.

In de evangeliën lezen we hoe Yeshua onder de mensen wandelde die een keuze hadden om zich aan Zijn autoriteit te onderwerpen, of niet. Aan zijn eigen landgenoten, tot aan de Schriftgeleerden

en de Farizeeërs bood Hij de keuze om voor Hem te buigen, of niet. Als Hij terugkeert, zal er geen keuze zijn, want elke knie zal zich buigen en elke tong zal belijden dat Hij de Koning en de Priester over de hele mensheid is.

Vandaag hebben wij nog steeds de keuze of we voor Hem zullen buigen als de God van Genade, of te wachten om voor Hem te buigen als de God van Oordeel. Het is een keuze die ieder van ons zal moeten maken. Of één die we nu kunnen maken om onze toekomst te verzekeren.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S.van Goethem